

[K. J. Mortensen.]

i udvalget, men det er nok ikke den allerbedste idé at bruge det som egnsudvikling. Jeg tror, vi skal bruge helt andre måder dér.

Mads Eg Damgaard: Jeg skal ikke forlænge debatten meget, men blot spørge ministeren: hvad er det for en del, samfundet selv skal betale? Hvori består denne del, eftersom jeg mener, at statsprøveanstalten eller det, der nu skal træde i stedet for, skal kontrollere dansk produktion af enhver art, autorisere virksomhedernes laboratorier, og hvad de nu har? Hvis handelsministeren mener, at samfundets del er den del, der skal kontrolleres fra statsejede virksomheder, så er jeg helt enig med handelsministeren, men jeg mener også, at sådanne statsejede virksomheder skal have deres regning, ligesom enhver anden virksomhed skal have, og hvis det sker på den måde, kan jeg ikke se, hvor samfundets del kommer ind.

Med hensyn til placeringen af prøvenævnet et centralt sted mener jeg ikke, at statsprøveanstalten er så omfattende et foretagende, at den ikke nemt lader sig flytte. Sikkert er det i hvert fald, at udviklingen inden for industri, handel, landbrug og meget mere i høj grad finder sted især i Jylland, og jeg skulle mene, at et centralt sted ville være Midtjylland eller Fyn. Der er dog forskel på, om alle skal styrte til København med deres ting, eller man blot skal rejse halvdelen af vejen med dem. Hvis der skal være nogen mening i talen om at flytte virksomhederne ud til provinsen, kan jeg ikke se rettere, end at der her er en kærkommen lejlighed netop til dette.

K. J. Mortensen: Det skal blive en ganske kort bemærkning til hr. Mads Eg Damgaard. Det er da rigtigt, at der sker en udvikling i Jylland, og det fortsætter forhåbentlig også. Men jeg tror trods alt, at den store udvikling sker herovre, og vi må nok erkende, at mange af de ting, som man skal behandle, skal videre til patentkontor, ministerier o. lign., så mon ikke det er klogt at placere nævnet herovre under alle omstændigheder?

Dagmar Andreasen: Jeg synes, vi trænger til en afklaring fra ministeren i denne

diskussion. Skal dette nævn ikke bestå af nogle mennesker, der kan bo et hvilket som helst sted i landet, og som bare skal mødes en gang imellem? Og laboratorierne, som skal autoriseres, ligger jo sådan set spredt rundt over hele landet. Jeg vil gerne høre, om jeg har misforstået det.

Handelsministeren (Erling Jensen): Jeg kan bekræfte fru Dagmar Andreasens fremstilling, og derfor er forslaget om en eventuel udflytning af en overordentlig beskeden størrelsesorden, for det måtte i så fald være sekretariatsfunktionen, man spekulerede på. Jeg må nok her være af den opfattelse, at det meget beskedne sekretariat, der er regnet med i denne sag, er samfundet og erhvervslevet bedst tjent med at have dels i nærheden af sit ministerium, dels i nærheden af statsprøveanstalten, som ligger her i forvejen. Heri ligger ingen holdning til udflytning eller ikke-udflytning, men bare dette, at en helt praktisk overvejelse nok gør det naturligt, at man bliver her. Det betyder ikke, at man nødvendigvis skal holde sine møder her, det må man vurdere i hver enkelt situation, og jeg vil gerne bekræfte fru Dagmar Andreasens vurdering, at de autoriserede prøvningssteder fremover kommer til at ligge spredt ud over landet, idet de ligger rundt i landet allerede i dag og naturligvis skal blive dér, hvor de er, og betjenes dér, hvor de er.

Derudover var der spørgsmålet fra hr. Mads Eg Damgaard om, hvorfor og til hvad staten skulle bidrage økonomisk, og her vil jeg henvise til lovforslagets § 2, stk. 1 og 3. I stk. 1 markerer vi, at statens tekniske prøvenævn skal virke rådgivende og initiativtagende over for myndigheder og institutioner. I stk. 3 markerer vi, at det skal virke rådgivende over for myndighederne i forbindelse med anvendelse af statsmidler til investering i udbygning af landets ressourcer. I disse to bestemmelser ligger for mig at se alene, at vi ville gå ud over det rimelige, hvis vi også lod erhvervene betale for denne del af aktiviteten.

H. C. Toft: Når jeg har bedt om ordet, skyldes det, at socialdemokratiets ordfører i spørgsmålet om udflytning — jeg skal ikke vurdere den særlige sag her — brugte den argumentation, at man skulle samarbejde